

0 1 - 06 - 2020

ZPRACOV.	DŮŠLO
	0 1 - 06 - 2020
83. M.	PŘÍLOHY -
SK. ZN./LH.	C. J. 262973

58
DSC 8Vážený Magistráte města Ostrava
PODATELNA!!!V reakci na vaše předvolání Č.J. SMO/237974/20/DSČ
poradcem

, a po konzultaci se svým právním

sp. zn. 120 413/20

navrhují zastavení řízení, dle § 86, 1. (a)

Neboť z odůvodnění v oznámení/příkazu Č.J. SMO/128100/20/DSČ jsme se po faktické stránce dozvěděli pouze to, že jsem dne 8.2.2020 cestou na vlakové nádraží, **po předchozím rozhlédnutí se**, přešel v danou chvíli celkem minimálně frekventovanou ulici – Marianohorská, u čehož mě pravděpodobně sledovala či natáčela policejní hlídka, které jsem, po té co mě v další ulici (ul. Jirská) legitimovala, výše popsanou skutečnost sdělil. A to jak **opakovaně** ústně, tak i následně písemně do nějakého protokolu.

Zde podotýkám, že i kdyby byl v nějaké mé blízkosti či vzdálenosti přechod pro chodce, **čehož si rozhodně nejsem vědom**, byl bych (dle § 15 3. (b) „vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům“) mohl dost těžko předpokládat, zda vůbec, a jak je takový přechod pro chodce blízko či daleko, neboť nejsem místní, a uvedená zákonem předepsaná vzdálenost přechodu pro chodce nebyla v daný den ulici Marianohorská nijak vyznačena, nebo jsem si žádného takového označení rozhodně nevšiml.

V opačném případě:

se **omlouvám**, že se navrhovaného ústního jednání bohužel nemohu zúčastnit, neboť nejsem (dle § 38 1.) obeznámen se spisovým a důkazním materiálem, tudíž se domnívám takovému obvinění nemohu relevantně a spravedlivě oponovat, ani případně vznést ještě před tímto případným ústním jednáním nějaké námitky, atp.

Pokud tedy trváte na obvinění. **Žádám** (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), o poskytnutí (korespondenčně, poštou) k prostudování kompletní kopie tohoto spisu sp.zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to **včetně veškerého důkazního materiálu**.

Dále **žádám o odložení případného ústního jednání** na dobu nezbytně nutnou k prostudování těchto materiálů mnou, a zejména mým právním poradcem. A také na dobu nezbytně nutnou k případnému (korespondenčnímu) vznesení námitek či doplnění k tomuto obvinění.

Také opakovaně **Žádám** (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), O poskytnutí (korespondenčně, poštou) těchto informací:

- Přehled dosaženého vzdělání ing. včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul.
- archivní číslo, či přímý odkaz pod kterým lze dohledat diplomová práce ing.

- přehled platového ohodnocení ing. za posledních 18 měsíců.
- délku pracovního poměru ing. na odboru dopravně správních činností magistrátu města ostravy.

Kde s ohledem na závěry US (uvedené ve výzvě k doplnění podání Č.J. SMO/175207/20/DSČ/) doplňuji:

Žádám tyto informace z důvodu, že dotyčná úřednice působí svým projevem nanejvýš podezřele a nedůvěryhodně, když např. v jednom a tom samém dokumentu (Č.J. SMO/128100/20/DSČ/ nejprve prohlašuje: „rozhlíží se na projíždějící vozidla“ a dále „...kdy po té co vozidla projedou vstupuje do vozovky..“ načež následně o několik odstavců dále tvrdí že: “ byla naplněna materiální stránka přestupku, která spočívá v **ohrožení zájmu společnosti, kterým je bezpečnost a plynulost provozu**“. Minimálně tato dvě tvrzení jsou vzájemně přímým logickým rozporu.

Tudíž se domnívám že je v ryze veřejném zájmu minimálně diskutovat téma, kde a jakým způsobem takto uvažující státní zaměstnanec získal vysokoškolský diplom, a velmi rád bych si přečetl její diplomovou práci osobně, např. stran prověření autentičnosti této práce.

Krom toho v tomto směru podotýkám, že bych zde asi mohl formálně podat stížnost, neboť ve výzvě k doplnění (Č.J. SMO 175207/20/DSČ/) je jasně uvedeno, že pokud příslušné informace nedoplním teoť byt je to asi irelevantní, nebylo vzhledem k situaci v ČR reálně možné) bude žádost věcně hodnocena na základě dostupných informací. Tedy minimálně asi formálním sdělením že tyto informace nebudou z důvodu nedoplnění žádosti apod. poskytnuty. Žádné takové stanovisko či rozhodnutí jsem ale neobdržel. Tuto (formální- zbytnou) stížnost samozřejmě podávat nebudu.

A v neposlední řadě, a to v každém případě,

Žádám (dle zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím), O poskytnutí (zaslání poštou) informace k dostatečné identifikaci např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ

Neboť se domnívám, že se dotyčný policista při mém legitimování a následném řešení situace mohl dopustit hned několika trestných činů a přestupků, (resp. kázeňských přestupků v případě příslušníka policie), je mou zákonnou povinností takové konání ohlásit, a je tedy nanejvýš podstatné tohoto policistu ztotožnit, aby bylo možné tato podezření nechat konkrétně prověřit příslušnými orgány.

S pozdravem,

v Praze, dne 28.5.2020

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/280776/20/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/262973/20/DSČ/2
INF - 58/2020/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 11. června 2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 1.6.2020 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu k prostudování (korespondenčně, poštou), a to včetně veškerého důkazního materiálu vedeného pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a dále o poskytnutí informací k oprávněné úřední osobě se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 1.6.2020 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání kompletní kopie spisového materiálu k prostudování, a to včetně veškerého důkazního materiálu vedeného na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a spácháním přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žádost lze rozdělit na tři okruhy požadovaných informací:

1) Žádám o poskytnutí (korespondenčně, poštou) k prostudování kompletní kopie tohoto spisu sp. zn. S-SMO/120413/20/DSČ, a to včetně veškerého důkazního materiálu.

„Dále žádám o odložení případného ústního jednání na dobu nezbytně nutnou k prostudování těchto materiálů mnou, a zejména mým právním poradcem. A také na dobu nezbytně nutnou k případnému (korespondenčnímu) vznesení námitek či doplnění k tomuto obvinění“.

2) Také opakovaně žádám o poskytnutí (korespondenčně, poštou) těchto informací:

- přehled dosaženého vzdělání Ing.
včetně sdělení konkrétní VŠ a fakulty, na které získala inženýrský titul
- archivní číslo, či přímý odkaz, pod kterým lze dohledat diplomová práce Ing.

- přehled platového ohodnocení Ing. za posledních 18 měsíců
- délku pracovního poměru Ing. na odboru dopravně správních činností magistrátu města Ostravy

„Žádám tyto informace z důvodu, že dotyčná úřednice působí svým projevem nanejvýš podezřele a nedůvěrně, když např. v jednom a tom samém (č.j. SMO/128100/20/DSC/ nejprve prohlašuje: „rozhlíží se na projíždějící vozidla“ a dále“...kdy po té co vozidla projedou vstupuje do vozovky.“ načež následně o několik odstavců dále tvrdí že: „byla naplněna materiální stránka přestupku, která spočívá v ohrožení zájmu společnosti, kterým je bezpečnost a plynulost provozu“. Minimálně tato dvě tvrzení jsou vzájemně přímým logickým rozporu“.

„Tudíž se domnívám, že je v ryze veřejném zájmu minimálně diskutovat téma, kde a jakým způsobem takto uvažující státní zaměstnanec získal vysokoškolský diplom, a velmi rád bych si přečetl její diplomovou práci osobně, např. stran prověření autentičnosti této práce“.

3.) A v neposlední řadě, a to v každém případě, žádám

o poskytnutí (zaslání poštou) informace k dostatečné identifikaci např. tedy jeho služební číslo, či podobnou identifikaci pod kterou figuruje ve spise sp. zn. S-SMŮ/120413/20/DSC.

„Neboť se domnívám, že se dotyčný policista při mém legitimování a následném řešení situace mohl dopustit hned několika trestných činů a přestupků, (resp. Kázeňských přestupků v případě příslušníka policie), je mou zákonnou povinností takové konání ohlásit, a je tedy nanejvýš podstatné tohoto policistu ztotožnit, aby bylo možné toto podezření nechat konkrétně prověřit příslušnými orgány“.

Magistrát města Ostravy projednává přestupek dle zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit dne 8.2.2020 v 14:33 hodin v Ostravě-Přívoze na ulici Mariánskohorské poblíž křižovatky s ulicí Jirskou, kdy jako chodec přecházel vozovku mimo přechod pro chodce, který byl vzdálen blíže než 50 m.

Žadatel je jediným účastníkem řízení na základě řízení o přestupku vedeného pod sp. zn. S-SMO/120413/20/DSC, což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

část 1) Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru odkazujeme zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38

zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvjovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem vedeném v jeho vlastní věci, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přesto, že žadatel, který je současně účastníkem daného řízení, požaduje zaslání kompletní kopie přestupkového spisu, tak nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu, je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona, kdy

v rozsudcích Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona. Z těchto rozsudků rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Závěrem nutno dodat, že dotčené ustanovení § 38 správního řádu nepředpokládá, že by části spisu byly zasílány poštou či elektronickou cestou. Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému postupu. Vzhledem k tomu, že právo nahlížet do spisu mají ve správním řádu jen taxativně vyjmenované osoby, je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat. Je také nutné o úkonu učinit záznam, což by v případě zaslání poštou, anebo cestou elektronické komunikace nebylo reálně možné.

část 2) Podání směřující k zpřístupnění informací o konkrétní úřední osobě Ing. nutno uvést, že uváděný důvod, jenž se váže do procesního postupu v řízení o přestupku, nelze posoudit jako žádost zjevně směřující k naplnění práva na informace, neboť poskytnutí této informace by v daném případě neplnilo smysl a účel informačního zákona. S ohledem na závěry Ústavního soudu, zaujaté v nálezu ze dne 17.10.2017, sp zn. IV. ÚS 1378/16, a rovněž na závěry vyslovené v rozsudcích NSS, může povinný subjekt takovou informaci ke konkrétní „dotčené osobě“ odmítnout poskytnout žadateli, pokud nejsou splněny všechny níže uvedené podmínky:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Na základě výzvy k vyjádření ve věci poskytnutí informace „dotčená osoba“ Ing. sdělila, že nesouhlasí, aby její osobní údaje byly poskytovány dalším příjemcům.

K tomuto lze doplnit, že rovněž informace o platu, dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy lze podřadit do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ obsaženého v zákoně o ochraně osobních údajů. Zájem na poskytnutí uvedeného typu informací o zaměstnancích veřejné správy obecně převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob. Pokud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, již se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), je možné předmětné informace odepřít, neboť lze oprávněně dovodit, že požadavek na poskytnutí informace z této oblasti nepožívá právní ochrany. V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech zcela „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoliv řídicích pravomocí (referent obecního či krajského úřadu) je nezbytné, aby v žádosti uvedl žadatel rozumné důvody, proč by měl právě v konkrétní situaci existovat veřejný zájem na vyhovění žádosti. Při provedení testu proporcionality dospěl povinný subjekt k závěru, že v konkrétním případě se jedná o osobní zájem žadatele (účastníka správního řízení, který nepřevažuje nad veřejným zájmem, jelikož veřejný zájem lze jen stěží dovodit či zhojit pochybnostmi o získání vysokoškolského vzdělání, obsahu diplomové práce a výši platu.

Smyslem žádosti o informace nemůže být ani vyjádření nesouhlasu s procesními úkony správního orgánu, způsobu dokazování a vedení správního řízení. V tom totiž spočívá podstata námítky žadatele. Domnívá-li se účastník, že v důsledku procesního postupu byl krácen na svých právech, pak mimo možnosti vyjádření takové skutečnosti při vlastním projednávání věci, lze po vydání meritorního rozhodnutí uplatnit k tomu určené řádné či mimořádné opravné prostředky, nikoli však uplatnit tuto námítku v podání žádosti o informace, což procesní řády zpravidla i výslovně upravují.

Výš uvedené tak vede k závěru, že ani právo na přístup k informacím není neomezené a nelze zveřejnění osobních údajů považovat za přiměřené resp. nezbytné, pokud způsobuje nepřiměřený zásah do práva na ochranu soukromého a osobního života.

část 3) se povinný subjekt odkazuje na ustanovení § 38 správního řádu, dle kterého má právo žadatel jako účastník řízení bezprostředně se seznámit s obsahem spisu a také právo na pořízení kopií listin z něj (viz výše). V rámci tohoto nahlížení se lze seznámit i s písemnostmi, které založil do spisu zakročující policista pprap. a získat tak z tohoto všechny potřebné informace k podání případného oznámení kázeňských přestupků či podání stížnosti na jeho postup. Jednotlivé výhrady, které se vztahují k výkonu činnosti příslušníků Policie ČR, nutno směřovat k prověření a vyhodnocení dle věcné příslušnosti Městskému ředitelství Policie ČR v Ostravě.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve věci poskytnutí informace na základě výše uvedeného odmítl.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis